

σχύος, κατοπτριζομένη γυνή, σύμβολον τῆς συνέσεως, ἐτέρα στηριζομένη ἐπὶ κίονος καὶ φέρουσα πλασטיγγα ἐν χερσὶ, σύμβολον τῆς δικαιοσύνης, καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀρεταί, ἃς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ ρωμαϊκὸς λαὸς εἶχε μόνον ἐπὶ τῶν σημαίων.

Οἱ ἰππότες, μόλις εἶδον τὸν Πάπαν, τὸν κόμητα καὶ τὴν κόμησσαν πλησιάζοντας, προέβησαν βήματά τινα καὶ λίαν εὐφρῶς ἐσηματίσσαν ὑπὲρ αὐτοὺς διὰ τῆς σημαίας εἶδος τι οὐρανοῦ.

Τὴ ἀμάξιον ἐκίνησε.

Πρῶτος διήλθε τὴν πύλην τῆς πόλεως ὁ Πάπας.

Αἱ ὁδοὶ, ἀνθεσιν ἐστρωμένοι, ἀνέδιδον γλυκεῖαν εὐωδίαν. Τὰ παράθυρα ἦσαν φωταγωγημένα καὶ κεκοσμημένα δι' ὠραίων ταπήτων. Ἐπλήρουν δ' αὐτὰ γυναῖκες, φέρουσαι ἑορτασίμους περιβολὰς καὶ ρίπτουσαι ἀφειδῶς ἀνθη, ἐκ τῶν τῆς ἐποχῆς, ἐπὶ τῶν Γάλλων ἰπποτῶν, οἵτινες, νέοι ἢ γέροντες, κατὰ τὴν φύσιν των, ἔστρεφον δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τὴν κεφαλὴν, μετὰ ταχύτητος ἐκκρεμοῦς· καὶ ὅτε ἐπετύγγανον νὰ διακρίνωσιν ὠραίαν τινὰ μορφήν, ἔνευον πρὸς αὐτὴν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἐμειδίω, ἢ, κλίνοντες ὁ εἰς πρὸς τὸν ἕτερον, ἐπιθύριζον ἀλλήλοις εἰς τὸ οὖς, Κύριος οἶδε ποίους λόγους. Ἐν τινι ὁδῷ, ἠκούοντο ἦχοι ὀργάνων καὶ ἄσματα, ἐφάνιντο δὲ γυναῖκες ἐρχόμεναι καὶ ἄνδρες πίνοντες καὶ διασκεδάζοντες. Ἐν ἐτέρῳ, θαυματοποιός, διὰ τῶν παιγνίων του, διεσκέδαζεν ὁμιλὸν τινα λαοῦ, ὅστις ἔμενον ἔκθαμβος ὡς ὑπὸ τὸ κράτος γοητείας, ἄχρις οὐ ἐκεῖνος περιερχόμενος μετὰ τὸν δίσκον ἔκραζε: τὰ λεπτά σας! . . . Τότε, τίς ἐντεῦθεν, τίς ἐκεῖθεν, ἀπήρχοντο πάντες πρὸς ἀναζήτησιν ἐτέρου θαυματοποιοῦ, μὴ καταλήξαντος ἔτι εἰς τὸ δυσάρεστον ἐκεῖνο σίμπερασμα.

Ἄλλαχοῦ, ἐν τῷ μέσῳ πλατείας, ἰστάμενος ἐπὶ τραπέζης, πυρσὸν δὲ παρὰ πόρας ἔχων καὶ τὸ λαοῦτον ἀπὸ τοῦ τραχήλου κρεμάμενον, ἀοιδός τις — ὡς ἴσως ἔπραττε καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὁ τυφλὸς Ὀμηρος — ἦδε τὰς νίκας τοῦ Μεγάλου Καρόλου, τοῦ Ὀρλάνδου καὶ τῶν ἄλλων Παλαδίων. — Ἐν μέσῳ δὲ τούτου λαοῦ διασκεδάζοντος — ὡς ὁ ὄφρις ἐν μέσῳ τοῦ λειμῶνος, — ὠλίσθαιεν ὁ βαλαντιοτόμος, καρκινωβατῶν, ἀποφεύγων τὸ φῶς, καὶ περιμένων κατὰ τὴν διαβάσιν τὸ θῦμα του, — διότι δέον νὰ πεισθῶμεν ὅτι ἐκ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι ἔσχον κεφαλὴν, ὅπως σκέπτονται, καὶ χεῖρας, ὅπως λαμβάνωσιν, ὑπῆρξαν κλέπται, οἵτινες εἶναι ἡ συνήθης συνοδία τῶν ἀρχόντων, ὅταν οὗτοι εἰσέρχωνται ἐν πομπῇ εἰς τινα πόλιν. Οὕτω διελθόντες διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων θεαμάτων χαρᾶς καὶ ἀγαλλίασεως, ὁ Πάπας, ὁ κόμης καὶ ἡ κόμησσα, μετὰ τῶν πρώτων βαρόνων, ἀφίκοντο εἰς τὸ Λατερανόν. Ὁ στρατὸς εἶχεν ἤδη διαμοιρασθῆ εἰς τὰ καταλύματα, ἅτινα εἶχε παρασκευάσῃ αὐτῷ ἡ ρωμαϊκὴ πρόνοια. Ὁ Κάρολος, μετὰ τὸ δεῖπνον, αἰσθανόμενος τὸ θᾶρος τῆς κοπώσεως, περιέμενε

τὴν ἄδειαν τοῦ Κλήμεντος, ὅπως ἀποσυρθῆ· ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ τὴν ζητήσῃ. Ὁ Κλήμης δὲν ἤθελε νὰ καταλύσῃ ὁ κόμης εἰς τὴν οἰκίαν του· ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα νὰ τὸ εἶπῃ εἰς αὐτόν. Ἐπὶ τέλους, βλέπων ὅτι αὐτῷ ἀπέκειτο νὰ ὁμιλήσῃ, ἠγέρθη καὶ εἶπε:

— Κόμη, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μαθετε ὅτι οὐδεὶς καθολικὸς, ὅσον ἰσχυρὸς καὶ πλούσιος καὶ ἂν ἦτο, κατέλυσεν ἄχρι τοῦδε ἐν τῷ ἡμετέρῳ μεγάρῳ τοῦ Λατερανοῦ. Τοῦτο δὲ εἰς τεκμήριον σεβασμοῦ, οὐχὶ τόσοσιν πρὸς ἡμᾶς, οἵτινες εἴμεθα ὁ δούλος τῶν δούλων, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ὑψιστον δὴ ἀντιπροσωπεύσωμεν. Ὁ, τι δὲ ἀπεφασίσθη τόσοσιν συνετῶς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων προκατόχων καὶ ἐσεβάσθησαν τόσοσιν αὐτοκράτορες δὲν ἐνοοῦμεν νὰ καταργήσωμεν. Ὁθεν ἔξελθε ἐντεῦθεν, προσφιλέστατέ μοι υἱέ, ἀνευ δυσθυμίας. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πόλει πλῆθος ἄλλων μεγάρων, μὴ ἐλαττομένων τοῦ ἡμετέρου τούτου κατὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν πολυτέλειαν. Ἀναχωρῶν δὲ πείσθητι ὅτι δὲν θέλομεν νὰ σὲ καταισχύνωμεν· ἀλλ' ἀπεναντίας νὰ διαφυλάξωμεν τὴν φήμην, ἣτις τόσα περὶ σοῦ διακηρῶσσει ἀγαθὰ ἀνὰ τὴν ὑψηλόν.

Ὁ Κάρολος, καίπερ ἤκιστα διατεθειμένος ἵνα ὑποφέρῃ τὰ τοιαῦτα παπικὰ μεγαλεῖα, ὡς ἀπέδειξε μετὰ τινα ἔτη διὰ τῆς ἀγερῶχου ἀπαντήσεώς του πρὸς τὸν πάπαν Νικόλαον Γ' τὸν Ὀρσίνην, ἀπῆλθεν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης, κατὰ τὸ φαινόμενον, δυσαρρεσκείας τοῦ Λατερανοῦ καὶ κατέλυσεν ἐν ἐτέρῳ μεγάρῳ. Ὁ κόμης τῆς Προβηγκίας, συνετὸς ὢν ἄνθρωπος, ἐνόησε ὅτι συμμορφούμενος τις ἀπαξ πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ ἄλλου, ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς πράττει πάντοτε κατὰ βούλησιν ἰδίαν, πράττει τι, ὅπερ ἕκαστος δύναται ν' ἀποδεχθῆ ἀνευ ἀντιρρήσεως.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ἡ ΚΟΜΗΣΣΑ ΣΑΡΡΑ

[Συνέχεια]

Ἀνεμνήσθη μετὰ μελαγχολίας τῶν παρελθόντων χρόνων, καθ' οὓς δὲν ἐκοιμάτο μετὰ τὸ γεῦμα, αἱ δὲ γυναῖκες εὕρισκον αὐτὸν πάντοτε πρόθυμον νὰ διαλέγηται εὐφρῶς, ἢ διατεθειμένον νὰ στροβιλιζῆ μετ' αὐτῶν. Ἐρρίφην ἐν βλέμμα ἐν τῷ κατόπρῳ, καὶ εἶδεν ὄψιν ἐρυθρὰν καὶ μύστακας καταλεύκου. Δὲν ἦτο βεβαίως πλέον ὁ ζῶντος ἐκεῖνος ὑπολοχαγὸς μετὰ τὸ εὐκαμπτον ἀνάστημα, ὁ αἰετοπετρεῖας εἰς Groix-de-Berny. Ἐρρίφθη ἐπὶ τινος κλιντήρος καὶ ἀνήψε σιγάρον. Διαλογιζόμενος καὶ ἀκολουθῶν τῷ κυανῷ καπνῷ ὅστις διὰ πλείστων ἐλιγμῶν ἀνέβαινε πρὸς

τὴν ὀροφὴν, ἔστη ἐν τῷ περιπτέρῳ, ἐσκέφθη ὅτι τὴν πρωΐαν ἐν αὐτῷ παρεσύρθη λίαν καὶ δυσπρόστησε τὴν Σάρραν, ἣν καὶ ἐδικαίου. Τὸ κτηνώδες μέρος τοῦ ἀνθρώπου εἶναι εὐερέθιστον. Ὄφειλεν οὗτος ἐν τῇ ἡλικίᾳ του, νὰ λάβῃ στάσιν Romeo ἀπειναντι τῆς Giuglieta στηριζῶν τὴν γυναικίαν κεφαλὴν του ἐπὶ τοῦ ὤμου τῆς ἀξιολατρεύτου ταύτης κόρης, οἶνεὶ εἰκοσαέτης ἐρωμένος; Εἰμὴ βδελυκτὸς, ἐφάνη οὐχ ἦττον γελοῖος. Καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐσπέραν, μὴ δὲν ἔσχε ἐρωτοτρόπους δι' αὐτὴν ἰδέας; Ταῦτα λοιπὸν ἦσαν τ' ἀποτελέσματα τῆς λογικῆς καὶ τῆς πείρας του; Καὶ οὕτω πράττων ἔμεινε πιστὸς εἰς τὸ, ὅπερ εἶχεν ἀναπτύξῃ τῷ Μερλώ, πρόγραμμα, ὅτε ἐπολέμει οὗτος τοὺς περὶ ἐνώσεως των σκοπούς; «Θέλω ἔχη, εἶπε, θυγατέρα περιπτύξουσιν τὸ γῆρας μου διὰ φροντίδων καὶ περιθάλψεων». Ἄ! ἐὰν ἀληθῶς ἐφέρετο αὐτῇ ὡς πατῆρ! Ἄν ἠδύνατο νὰ ἐλπιζῆ κατοχὴν τῆς ἀξιολατρεύτου ταύτης γυναικός, δὲν ὄφειλε νὰ θεραπεύῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἀβραῶς συμπεριφορᾶς του καὶ τῆς τρυφερᾶς ἀρροσιώσεώς του! Ἠλπίζεν ὅτι ἔχει δικαίωμα ἐπ' αὐτῆς ἄλλως ἢ διὰ τῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν περιποιήσεών του ἀπαύστως ἀνανεουμένων! Ἐπετρέπετο αὐτῷ νὰ φαντάζηται ὅτι δύναται ν' ἀποκτήσῃ τοιαῦτα δι' ἔρωτος; Ἐφάνη λοιπὸν τὴν πρωΐαν, κτηνώδης, χυδαῖος, δράσας ὡς ἔδρασε, καὶ ἀπολέσας ἐν μιᾷ στιγμῇ, πᾶσαν τὴν ὄνειροποληθεῖσαν εὐδαίμονίαν. Ὑπεσχέθη ἑαυτῷ ὅτι ἔσται ἐφεξῆς, καρτερικὸς, πατρικὸς καὶ ἂν ἡ Σάρρα ἐμελλε ν' ἀνήκῃ αὐτῷ, νὰ ἐλύσῃ αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκαλίας του. Ἡ Σαλήνη ἐπηρηγύρου τὰς σκοτεινὰς δεινδροστοιχίας τοῦ κήπου, ἐξ ὧν ἠκούετο τὸ ἄσμα τῆς ἀηδόνος. Γαλήνη ἀπόλυτος ἐπεκράτει καί, ἐν τῇ σιγῇ, ἀντήχει μόνον ὁ κρότος φορταμάξης εἰς ἐνὸς χιλιομέτρου ἀπόστασιν διερχομένης. Ὁ κόμης θυμηδῶς ἀνέπνευσε τὸν καθαρὸν ἀέρα, καὶ τοι δὲ οὐδέποτε εἶχε παραδοθῆ εἰς ρεμβασμόν, ἠρείσθη ἤδη ἐπὶ τοῦ ἐξώστου, παρατηρῶν τοὺς ἀπαστράπτοντας ἐν διαφανεῖ οὐρανῷ ἀστέρας καὶ διαλογιζόμενος. Ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας του ἠσθάνετο ἀόριστόν τινα χαρὰν ἐκχειλίζουσαν. Εὕρισκε τὸν βίον ὠραῖον, τὴν φύσιν γοητευτικὴν, ἐπαγωγόν.

Ἐστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸ μέρος ἐνθα εὕρισκετο τὸ δωμάτιον τῆς νεαρᾶς συζύγου του. Τὰ παράθυρα εἰσέτι ἐφωτίζοντο. Ἐφαντάσθη αὐτὴν, ἐπὶ τῆς μεγάλης κλίνης τῆς, ἐξηπλωμένην, ἐν ἐπιχαρίτῳ ἀταξίᾳ, ὑπὸ τὰς κεντητὰς συνδόνας τῆς, ἔχουσαν τὸν ἕνα γυμνὸν βραχιόνα ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου ἐκ τριχάπτων περιβαλλομένου καὶ ἀναχνιώσκουσιν πρὶν ἢ ἀποκοιμηθῆ. Εἶδε διὰ τῆς σκέψεως, τὰς μικρὰς ἐμβάδας κειμένας ἐπὶ τῆς λευκῆς χρησιμευούσης ὡς τάπητος ἀρκτοδορᾶς, ἐπὶ δὲ ἀνακλιντήρου τινος ἐριμμένην τὴν ἐσθῆτα διατηροῦσαν ἀκόμη ἐν ταῖς πτυχαῖς αὐτῆς τὴν θερμότητα καὶ τὸ ἀρωμα τῆς νεαρᾶς γυναικός. Αἱ ἐξ ἀκαλοῦ κυανοῦ

σπρικού περικνημίδες της, ἦσαν ἐρριμμέναι ἐπὶ τοῦ τάπητος ἐλικοειδῶς, ἐγγὺς τῶν μεταξίνων γονατοδέσμων της. Ἐν τῇ σκιᾷ τῶν κλινοσκεπασμάτων ἡ χρυσὴ κόμη τῆς ὠραίας ἐξήστραπτε καὶ ὁ λευκὸς τραχήλος της, παρατεινόμενος μεταξύ τῶν δύο ὤμων δι' ἐπαγωγῆς αὐλακος, ἐφάνετο ἀναμμένων φιλημάτων. Ὁ κόμης ἀνετριχίασεν ὑπ' ἡδυπαθείας, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκυκλοφόρει σφοδρότερον, ἤσθάνθη μυρμηκιάσεις εἰς τὴν ἄκραν τῶν δακτύλων. Καί, ἄκων, καθήλου τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν παραθύρων ἐκείνων, ὀπισθενῶν ὁποῖων ἡ φαντασία τῷ ἀπεκάλυπτε τὸσφ τερψίθυμον εἰκόνα. Αἰφνης ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς ὄνειροπολήσεως ταύτης, ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου του.

— Τί ἀνοησία; εἶπε, νὰ ρεμβάζω ὡς ὑπότροφος λυκείου...

Ἐμειδιάσε, σκυθρωπάσας.

— Εἶναι ἀληθές, προσέθηκεν, ὅτι οἱ γέροντες γίνονται παλίμπαδες!

Καὶ φέρων τοὺς δακτύλους εἰς τὸ στόμα, ἔπεμψεν ἐν φίλημα τῇ Σάρρα τονθορίζων. « Ὑπνωττε ἐν εἰρήνῃ, κόρη τῆς καρδίας μου » εἶτα κλείσας, τὸ παράθυρον, εἰσήλθεν εἰς τὸν θάλαμόν του.

Τῇ ἐπαύριον ἡ νεαρὰ γυνὴ εὖρε τὸν κόμητα, φαιδρόν, μειδιδῶντα, θελκτικόν, ἀλλὰ ἐπιφυλακτικώτατον. Οὕτε μία λέξις, οὕτε ἐν κίνημα ἠδύνατο ν' ἀναμνήσῃ εἰς αὐτὴν τὰς δύο ἐκείνας μεθυστικὰς στιγμὰς, καθ' ἃς ὁ σύζυγος αὐτῆς ἐφάνη ἐπιθετικός. Ὡς τὴν προτεραίαν, περιεπάτησαν ὁμοῦ, διαδραμόντες τὰ ἄλση, κωπηλατήσαντες ἐπὶ τῆς λίμνης, ἐπισκεφθέντες τὸ ἀνθοκομεῖον, τὸ πτηνοτροφεῖον καὶ ἐρωτῶντες τοὺς θεράποντας περὶ διαφόρων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφορώντων.

Ὁ τόσφ ἤρεμος καὶ ἀναπαυτικός βίος, δὲν ἤρεσε τῇ Σάρρα πλέον τῶν δύο ἡμερῶν. Ὁ πύργος ἐκεῖνος μετὰ τῶν ἀπεράντων δασῶν του, ὃν εἶχεν εὖρη ὠραῖον ἐν τῷ δεσποτικῷ μεγαλείῳ του, καὶ τῇ διαχύσει τοῦ ἐγγείου πλοῦτου του, τῇ ἐφάνῃ ζοφεροῦ καὶ κατηφῆς. Μόνη, ἐν ἐκείνοις τοῖς μεγίστοις θαλάμοις, ἐν τῷ μέσφ πλήρους πινακοθήκης, ἐνόμιζεν ὅτι ἐθάρουον αὐτὴν τὰ βλέμματα ὄλων ἐκείνων τῶν προγόνων ἀπὸ τῶν σιδηροφράκτων κομήτων τῆς Σταυροφορίας μέχρι τοῦ ἐρωτοτρόπου τούτου ὡς ὑπὸ πάχνης πεπασμένου ὑστάτου Καναλέλ, τοῦ μετὰ τῆς κόμης κομψότητος φέροντος τὴν στολὴν τῶν δραγόνων Lambesq.

Ἡ Σάρρα, ὡς ἐκ τῆς ζεούσης φύσεως αὐτῆς ἐδείτο κινήσεως καὶ θορύβου. Ἐτήκετο δ' ἐν τῇ σιγῇ. Κατέστη βαθμηδὸν κατηφῆς, δὲν ὠμίλει πλέον, δὲν ἤθελε πλέον νὰ ἐξέρχηται. Διήρχετο τὰς ἡμέρας, ἐξηλωμένη ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔδρας της, στρέφουσα τὰ νῶτα εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἀγωνιζομένη ν' ἀναγινώσκῃ σελίδα τινὰς βιβλίου, ἢ στίχους τινὰς ἐφημερίδος. Ἀλλὰ τὸ βιβλίον ἢ ἡ ἐφημερίς διέφευγε παράπαν τῶν δακτύλων της καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τοῦ τάπητος. Καὶ διετέλει, ὅλας ὥρας, ἀκίνητος μὲ ἡμικλείστους ὀφθαμούς, μὴ κοιμωμένη μὲν, πλὴν ἀκολουθοῦσα

ταῖς σκέψεσιν αὐτῆς, αἵτινες ἐπλανῶνται πολὺ μακρὰν τῶν ιδιοκτησιῶν τῶν Καναλέλ.

Ὁ κόμης ἀνυσύχει ἐπὶ τῇ καταστάσει ταύτῃ. Ἐφοβεῖτο μὴ ἡ Σάρρα πάσχη. Ἠρώτησεν αὐτὴν, ἥτις ἀπεκρίθη προσηνῶς, ὅτι δὲν ἦτο ἀσθενής, ἀλλ' ὅτι ἤσθάνετο σωματικὴν τινὰ ἐξάντλησιν, νάρκην τινὰ ἀκαταμάχητον, ἣτησε συγγνώμην ὡς οὐσα τὸσφ δυσάρεστος σύντροφος, καὶ παρεκάλεσε τὸν σύζυγόν της νὰ ἐξέλθῃ ἄνευ αὐτῆς χωρὶς νὰ ζητήσῃ, νὰ τῇ καταβάλλῃ τὴν ἀδιαθεσίαν της. Ὁ κόμης, λίαν μεριμνῶν περὶ αὐτῆς, ἐφοβήθη μήπως πάσχη ἐκ τῆς συνήθους τῇ χώρᾳ αὐτῇ νόσφ spleen. Διελογίσαστο ὅτι ἡ ἀπότομος μεταβολὴ τοῦ βίου, εἰς ὃν ὑπεβλήθη ἡ νεαρὰ γυνή, ἐνδεχόμενον νὰ εἶναι ἀφορμὴ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ μετ' αὐτῆς εἰς Παρίσιους.

Ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Σάρρας ἀλλ' ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ. Πάντα ἐφαίνοντο αὐτῇ ἀδιάφορα. Ἐν τούτοις ἐπέδρασε πῶς ἐπ' αὐτῆς βαθμηδὸν ἡ ἰδέα τῆς κινήσεως ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκείνῃ. Ὅτε τῇ ἐπαύριον τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ Saint-Honoré, κατὰ τὰς τρεῖς ὥρας, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ κόμητος ἐν μεγαλοπρεπεῖ ἀμάξῃ ὑπὸ λαμπρῶν ἵππων ἐξευγμένη μετ' ἐπαργύρων φαλάρων, καὶ εὐρέθη ἐν τῷ μέσφ τῶν Champs Elysées, μετὰ τοῦ πλήθους τῶν πρὸς τὸ Bois ἀνερχομένων ὄχημάτων, ἔσχεν ἀληθῆ ἀγαλλίασιν, ἀνέλαβε τὴν προτέραν ζωηρότητα της, οἱ ὀφθαλμοὶ της ἠκτινοβόλουν ὑπ' εὐφροσύνης. Ὁ κόμης μετὰ πλείστης ὄσης θυμηδίας ἔβλεπε τὴν ἀνάστασιν ταύτης τῆς τόσφ προσφιλοῦς αὐτῷ Σάρρας.

Τὰ Παρίσια, τὸ ἔαρ, εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν πόλις τῆς λαμπηδόνος καὶ τῆς πολυτελείας. Ἡ ὑψηλὴ κοινωνία ἐπανέρχεται ἐκ τῶν σταθμῶν τῆς Μεσημβρίας, οἱ πλούσιοι ξένοι ἀφικνοῦνται, καὶ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἡ μεγαλοπόλις ἀμφιέννυται ἐπίσημον, θαμβώδη στολὴν.

Ἡ Σάρρα ἐπανήρχετο λοιπὸν κατὰ τὴν λαμπρὰν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὅπως συμμερισθῇ τῆς μεγάλης ἐορτῆς. Ἐμελλε δ' ὡς ἐκ τῆς καλλονῆς αὐτῆς νὰ διαπρέψῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ ἐπισπωμένη τὸν θαυμασμὸν ἀπάντων, ζηλοτυπούμενη καὶ ἐγκωμιαζομένη. Ἐν τισὶν ἡμέραις, ἐπανεῦρε τὴν εὐδιαθεσίαν της καὶ τὴν ἀνθηρὰν ὑγειάν της.

Ὁ στρατηγός, περιχαρῆς, ἀναλαβὼν τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν θέσιν του ἐν τῷ κόσμῳ ἐκείνῳ ἐν ᾧ εἶχε βιώσει, ἐπιζήτητος ἐξ αἰτίας τῆς ἀβρόφρονος συμπεριφορᾶς καὶ ἱπποτικότητος του, περιστοιχόμενος ἕνεκα τῆς νεαρᾶς συζύγου του, διασκεδάζων διὰ λογαριασμὸν του, ἐνόμισεν ὅτι εὖρε τὸ ἀληθές τῇ Σάρρα ἀρμόζον στοιχεῖον. Καὶ ἄνευ φόβων, ἢ προκαταλήψεων, ἀφῆκεν αὐτὴν εἰς τὰς ὁρμὰς τῆς σθεναρᾶς ἐκείνης καὶ περιπαθοῦς νεότητος.

Ὁ βίος λοιπὸν τῆς Σάρρας ἔρρεεν ὡς ποταμὸς ἡδυτήτων. Ριφθεῖσα ἐν τῇ δίνῃ

τῶν ἐορτῶν ἀφέθη ἀγομένη μεθ' ὄλης τῆς ζέσεως τῆς ιδιοσυγκρασίας της. Ἦν ἀξιολάτρευτος, δι' ὃ καὶ παρὰ πάντων ἐλατρεύετο. Ἐπεσκίασε πάσας, αἱ κομψότεραι δὲ καὶ αἱ ὠραιότεραι γυναῖκες ὠμολόγουν τὴν ὑπεροχὴν αὐτῆς. Διακιθῆσα μεγάλην περιουσίαν, οὐδέποτε ἐσκέπτετο εἰς λογαριασμούς, ἀλλ' ἐξεπλήρου πᾶσαν δαπανηροτάτην φαντασιοπληξίαν, πᾶσαν ἐπιθυμητὴν πολυτέλειαν, ἐν ἣ ὅμως ἔγνω νὰ τηρῇ ἐντελὴ καλαισθησίαν. Διὰ τακτικῆς σπανίας παρὰ ξένη, ἔδειξε πλουσίαν τινὰ ἀπλότητα οὐδέποτε δοῦσα ἀφορμὴν εἰς σκῶμμα.

Ὁ κόμης ἄλλως, ἦν ἐξοχος ὁδηγὸς δι' αὐτὴν, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ πεφωτισμένας συμβουλὰς μεγάλου δεσπότη, εἰθισμένου, διὰ τῆς ἐκ παραδόσεως φιλοκαλίας, οὐδέποτε νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ μέτρον. Ὁ πλήρης πόνων οὗτος βίος, διότι ὀλίγοι ἐργάται πονοῦσι τόσον, διὰ τῆς ἐργασίας των ὅσον οἱ ἄργοι διὰ τὰς ἡδονὰς των, ἤρεσε λίαν τῇ Σάρρα, ἀποριφθεῖσα πάντῃ ὑπ' αὐτοῦ.

Ἀφότου ἦλθεν εἰς Παρίσιους, ἡ κόμησσα σπανίως ἔβλεπε τὸν Σεβερὰκ. Ὁ νεανίας ἤρχετο πᾶσαν πρωίαν εἰς τὸ γραφεῖον ἐργάζετο πολλάκις μετὰ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τῆς ὑπηρεσίας του παυσούσης ἀπεσύρετο. Οὐδέποτε, καίτοι παρακληθεὶς ἐπιμόνως ὑπὸ τοῦ κόμητος, συνήνεσε νὰ μείνῃ εἰς τὸ πρόγευμα. Εὕρισκεν αἰετοπτε ἀφορμὴν ὑπεκφυγῆς.

Ὁ κόμης, αἰσθανόμενος τὴν κρυφίαν ἀπέχθειαν τῆς Σάρρας δὲν ἐτόλμα νὰ διατάξῃ, οὕτε νὰ βιάσῃ τὸν Πέτρον νὰ εὐρεθῇ ἀπέναντι αὐτῆς. Τακτικός, μεθοδικὸς γαλήνιος, ὁ Σεβερὰκ ἤρχετο, ἐργάζετο καὶ ἀνεχώρει τὰς αὐτὰς ὥρας, διερχόμενος ἡσύχως, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ὑψώνῃ τὴν φωνήν, ἂν εἶχε νὰ ὀμιλήσῃ τῷ σχετικῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ὑπαξιωματικόν.

Ἡ κόμησσα ἔγνω ἐντελέστατα τὰς ἐξεις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἤκουε τὸν ἐλαφρὸν βηματισμὸν του, ὅτε περιεπάτει ἐν τῷ διαδρόμῳ, τῷ ἄγοντι ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κόμητος εἰς τὴν μεγάλην κλίμακα. Πολλάκις ἴστατο ὀπισθεν τῆς θύρας τοῦ καλλυνηρίου της, ἐτοίμη ν' ἀνοιξῇ ὅπως παραστῇ ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ τὸν ἀτενίσῃ ἀλαζονικῶς. Παρωργίζετο δὲ, ὅτι οὐδέποτε ἔπραττε σφάλμα τι δυνάμενον νὰ τὸν ἐνοχοποιήσῃ, καὶ ἀπηλιπίζετο διὰ τὴν ἀκρίθειαν ταύτην τῶν καθηκόντων του. Ἐπεθύμει νὰ ἡδύνατο νὰ εἶπῃ τῷ στρατηγῷ:

« Ὁ κ. Σεβερὰκ διέπραξεν ἐκείνην τὴν ἐναγῆ πράξιν », ἀλλ' οὐδέποτε ἔσχεν εὐκαιρίαν πρὸς τοῦτο.

Ἀπαξ ἡ δὲς, περὶ τὰς ἑνδεκα ὥρας, ἐπιστρέφουσα ἐπιπας μετὰ τοῦ κόμητος, εἶχεν ἴδῃ αὐτὸν περιπατοῦντα ἐν τῇ ἀμύδαι αὐτῇ, περὶ τῶν ἀνθῶν, ὑποκλινάμενον δὲ πρὸ αὐτῆς σεβασμίως. Μάτην αὕτη τῷ ἀπέδωκε περιφρονητικὸν χαιρετισμόν. Οὐδὲν ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ νεανίου προῦδωκε τὰς ἐντυπώσεις του ἔμεινεν ἀπαθής.

Κατεχομένη ὑπὸ τῆς ἰδέας τοῦ Σεβερὰκ, διωκομένη ὑπὸ τῆς μορφῆς του, ἡ

Σάρρα ζέλεπε σαλευθεῖσαν τὴν ἀνάπαυσίν της. Κατὰ τὰς δεισιδαίμονας ιδέας, ἃς ἐκέκτητο ἐκ τῆς φυλῆς της, ἐθεώρει τὸν νεαρὸν ἀξίωματικὸν ὡς ἐχθρὸν, ἀφ' οὗ ὄφειλε παντὶ τρόπῳ ν' ἀπαλλαγῆ. Ζῶσα ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀγρίας Ἀθιγγανικῆς φυλῆς, ἤθελε τὸν παραδῶσθαι εἰς τὴν μάχαιραν τινὸς ἀδελφοῦ της γιγάνου. Ἄλλ' ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ ὑψηλῷ κύκλῳ ἐν ᾧ μάχονται διὰ μευδιαμάτων καὶ δολοφονοῦνται διὰ λόγων, ὄφειλε ν' ἀρκεσθῆ εἰς ἀγῶνα αἰθούσης, καὶ ἀπεράσισε τὸ πᾶν νὰ μετέλθῃ ὅπως ἀναγκάσῃ τὸν Σεβεράκ νὰ ἐξαφανισθῆ.

Ὁ Πέτρος, ἀπ' ἀρχῆς συνεῖδε τὴν κατ' αὐτοῦ τῆς Σάρρας δυσμένειαν, πλὴν μάλιστα ἐζήτησε τὰ αἴτια αὐτῆς. Ὑπελάμβανε λοιπὸν, ὅτι ἀπήρθεκε τῇ κομήσει. Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μεγάρου Pandolfini, ἀπεράσισε ν' ἀφίσταται καὶ μὴ δίδῃ ποτὲ ἀφορμὴν τῇ κομήσει, ὅπως ἐκδηλοῖ αὐτῷ ἀντιπάθειάν της. Φύσις τρυφερωτάτη ὑπὸ ψυχρὸν ἐξωτερικόν, ὁ Πέτρος ὑπέφερε πολὺ, βιάζων τὸσον ἑαυτὸν. Ἦτο προθυμότετος ν' ἀγαπήσῃ ἀδελφικῶς τὴν νεαρὰν γυναῖκα. Ἡ καλλονὴ καὶ ἡ χάρις τῶν τρόπων της ἤρθεσκον αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἡ Σάρρα εὐθόμεν ἐῖς τὸν χορὸν ἐν ὄλῃ τῇ θερμότητι τῆς φύσεώς της, καθηδύνητο ἀκολουθῶν αὐτῇ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, στρεφούση ἐν τῇ παραφύρῳ κινήσει τοῦ στροβίλου, τοὺς ἡμικλείστους ὀφθαλμούς της, μὲ σῶμα ἐπιχαρίτως διπλούμενόν ἐπὶ τοῦ ὀρχηστοῦ της. Ὡν πάση καρδίᾳ ἀφοσιωμένος τῷ στρατηγῷ, ἤθελε λογίζεσθαι εὐδαίμων ἂν εὐμενῶς αὐτῷ ἡ κόμισσα δέκεται. Ἦθελεν εὖρη ἐν αὐτῇ, μετὰ χαρᾶς, τὴν εὐπαρησιαστον φιλίαν καλοῦ συντρόφου. Ἡ ἀπέχθεια αὐτῆ ἦς ἠγνοεῖ τὴν ἀφορμὴν ἐδάρκεν αὐτόν.

Διελογίσατο πρὸς στιγμὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν στρατηγὸν κατατασσόμενος εἰς ἄλλο σύνταγμα, πλὴν φοβηθεὶς μὴ ἐκληφθῆ ἀγνώμων, ἀπεράσισε νὰ μείνῃ, σκεπτόμενος μάλιστα ὅτι τοῦ χρόνου προῖόντος ἡ συσσωρευμένη καταγιγίς ἀναποδράστως ἔμελλε νὰ ἐκραγῆ, ἐπεφύλαττε διὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του, ὅποταν ἤθελε ἔχῃ μείζονας λόγους ν' ἀπομακρυνθῆ· οὐχ ἦττον δὲν ἐπεθύμει νὰ δώσῃ οὐδεμίαν λάβῃν εἰς τὴν ἔχθραν τῆς κομήσεως, ὅπως ἔχῃ πάντα τὰ δίκαια ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τὸν Ἰουνίου ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς ἐσπερὶς ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πρίγκηπισσα τῆς Οὐαλίας ἤλθον ἐπὶ τούτῳ εἰς Παρισίους ὅπως παραστώσιν εἰς τὸ Μέγα Βραβεῖον, ὅπερ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐκέρδισεν ἀγγλικὸς Ἴππος. Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Βρετανικοῦ κράτους ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συνήγαγε τὸν ὑψηλὸν παρισινὸν κόσμον καὶ τὸ ἄνθος τῆς ξένης ἀποικίας.

Ὁ στρατάρχης Mac-Mahon πρόεδρος τῆς δημοκρατίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἔλθῃ. Πληθος, ἐκλάμπων ὑπὸ κόσμου πολλοῦ, συνωθεῖτο ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς πρεσβείας. Ἐπὶ τῆς αὐλῆς τοῦ μεγάρου εἶχεν ἰδρυθῆ εὐρύ, ἰσόγειον δάπεδον, ὃν

παραρτήμα τοῦ μεγάρου λαμπρῶς κεκοσμημένον ἀνθέων ποικίλων ἀνάπλεων καὶ ἐκ φώτων ἀπαστράπτων. Ἐν τούτῳ ὄρχοντο παρὰ τὸν ἀφόρητον καύσωνα τῆς ἐσπέρας ἐκεῖνης.

Ἡ Σάρρα, ἀκτινοβολοῦσα ὑπὸ καλλονῆς, φέρουσα λευκὴν ἀποκαλύπτουσαν τοὺς ἀξιολατρεύτους ὤμους ἐσθῆτα, καὶ διαδήμα ἀδαμάντινον ἐπὶ τῆς χρυσοζάνθου κόμης της, ἐρείδομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ κόμητος, προὐκάλει ἐνθουσιῶδεις ἐπιφωνήσεις κατὰ τὴν παράδόν της. Ὁ ὑπὸ τοῦ στρατηγῷ προσκληθεὶς Σεβεράκ, ἀφίκετο ἐνωρίς, καὶ περιελθὼν ἐν ταῖς αἰθούσαις ταῖς εἰς λουτρόν ἐκ τῆς θερμότητος μεταβληθείσας, ἐν αἷς ἡ διαμονὴ καθίστατο αὐτῷ πνιγρὰ, ἐξῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν ὅπως ἀναπνεύσῃ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς καθαρὸν ἀέρα.

Ἐπανήρχετο δὲ βραδέως, ὅτε παρετήρησε τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Καναλέλ. Ἠκολούθησεν αὐτοῖς, μένων βήματά τινα ὀπίσω, χαίρων ὅτι ἐβλεπε φαιδρὸν τὸν στρατηγὸν καὶ θαυμάζων τὸ ἐλαφρὸν βᾶδισμα τῆς κομήσεως. Μακρόθεν δὲ στάς παρετήρει τὸ ἀπαστράπτων ἐν εἶδει ἡμισελίνου διαδήμα αὐτῆς, ἀκολουθῶν αὐτῇ ἀτενωδῶς ὡς ὁ ναύτης τὸν πολικὸν ἀστέρη.

Ἡ Σάρρα συστηθεῖσα τῷ πρίγκηπι καὶ πρίγκηπισσῇ τῆς Οὐαλίας καὶ ὀρχηθεῖσα ἠθέλησε ν' ἀναπνεύσῃ ἀέρα καὶ διηυθύνθῃ πρὸς τὴν ἐξοδὸν συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ κόμητος, ὅτε πάραυτα ἡ ὄψις αὐτῆς ἠλλοιώθη, παρατηρήσασα ὄρθιον κατὰ τὴν δίοδον τὸν Σεβεράκ. Ἐπορεύθη ὁμοῦς εὐθὺς πρὸς τὸν νεανίαν, ὅστις παρεμέριζεν ὅπως δώδῃ διαβάσιν ἐλευθέραν. Τὸ ριπίδιον της, ὅπερ ἐχείριζε διὰ πυρετώδους χερῶς, ἀφνης διαφυγὸν τῶν χειρῶν της ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ἄλλὰ πρὶν ἢ ὁ Σεβεράκ λάβῃ καιρὸν καὶ ποιήσῃ κινήσιν τινα, θεωρήσασα αὐτὸν μετὰ τινος ὑπερηφάνου περιφρόνησεως, εἶπε τὰς ἀκολουθούσας λέξεις :

— Ἀναλάβετε το, παρακαλῶ.

Ὁ Σεβεράκ ἐγένετο πελιθνός, ὡς ἐκ τῆς ἐνώπιον ἄλλων γενομένης τοιαύτης προσβολῆς ἀλλά, συσπῶν τὰ χεῖλη οἰοεὶ θέλων νὰ κωλύσῃ τὴν ἐξοδὸν τῶν λόγων, οἵτινες ἔμελλον νὰ διαφυγῶσιν, ἔλαβε τὸ ριπίδιον, καὶ προσποιούμενος ὅτι οὐδὲν προσέσχε τῇ προσβολῇ μετὰ σεβασμοῦ ὑποκλινόμενος ἔτεινεν αὐτῷ τῇ κομήσει. Εἶτα, ὑποκλινόμενος πάντοτε :

— Ἀναχωρεῖτε, ἀναμφιβόλως κυρία, ἠρώτησε χαμηλοφώνως. Ὑπάγω λοιπὸν νὰ καλέσω τὸν ἡνιοχὸν σας ὅπως προσέλθῃ.

Καὶ τῆς κομήσεως ποιούσης κινήμα τι.

— Ἐμμένω, βλέπετε, εἰς τὸ πρόσωπον ὅπερ παίζω, προσέθηκε μετὰ πικρίας, ἀφοῦ προσφέρεσθε πρὸς ἐμὲ ὡς πρὸς ὑπέρβητον.

Καὶ ἀπεμακρύνθη. Ὁ κόμης, στάς πρὸς στιγμὴν ὅπως ἀνταλλάξῃ δύο λέξεις κατὰ τὴν διαβάσιν, εἶδε μακρόθεν τὴν σκηνὴν ταύτην, ἀποσπασθεὶς ὅθεν καὶ προσελθὼν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ :

— Τί συνέβη λοιπὸν; ἠρώτησεν ἀνήσυχος.

— Οὐδὲν, εἶπεν ἡ Σάρρα. Ὁ Σεβεράκ, λίαν ὀξύχολος, ὡς συνήθως, ἀνοήτως ἐχολώθη, διότι εἶπον αὐτῷ νὰ ἀναλέξῃ τὸ ριπίδιόν μου...

Καὶ διακόψασα τὸν λόγον :

— Ἄλλ' ἀγωμεν, εἶπε, διότι τὸ ὄχημα ἀναμένει ἤδη ἡμᾶς.

Καὶ ἐξῆλθε μετὰ τοῦ κόμητος ἐρωτῶντος ἑαυτὸν τίς σπουδαία προσβολὴ ἔγκειται εἰς τὸ ὄπερ ἡ Σάρρα εἶπε τῷ Σεβεράκ.

[Ἔπεται συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κκ. Ἰωάννην Κρίτην, Γεώργ. Α. Κωτσάκη, Δημοσθένη Κοντόν. Συνδρομαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν. — κκ. Β. Α. Μπροσκον καὶ Α. Ι. Βιολάκη. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Β. Πετανίτην. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλησαν τὰ 12 τεύχη, ἐξακολουθήσει δὲ τακτικῶς ἡ ἀποστολὴ. — κ. Κυριάκον Βέκιον, Πέτριαν. Πέμφατε εἰσέτι δρ. 4. — κ. Σ. Γουλήν. Βιβλία ἀπεστάλησαν μετὰ δελταρίου. — κ. Ἡλ. Νικολόπουλον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Φύλλα «Ἀπομνημονεύματων» ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Μαρτινέγγον. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολήν σας εἶχεν ἀναχωρῆσαι ὁ κ. Καραβίας. — κ. Π. Ρατζηκώσταν. Συνδρομὰς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ν. Γεράρδον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη Ὑπερευχαριστοῦμεν. Τῇ κυρίᾳ Παρρὲν ἐμετρήθησαν δρ. 50. «Ἀπομνημονεύματα» στέλλονται ἀνὰ 100 μέχρι νεωτέρας αἰτήσεώς σας. — κ. Γ. Ι. Κουρεντήν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἐλλείποντα ἀπεστάλησαν. Ἀναμένομεν ἔμβασμα δι' ἀποστολὴν «Ἀπομνημονεύματων». — κ. Χ. Μ. Θεοδωροπούλου. Εἰς οὐδένα στέλλονται φύλλα «Ἀπομνημονεύματων». ἄνευ τῆς προκαταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν. — κ. Κυριάκον Κ. Χωραφῶν. Συνδρομαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν. Ὑπερευχαριστοῦμεν.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τὰ ωραιότερα τραγουδάκια ἀπ' ὅλα, ἀπ' ὅσα τραγουδοῦν ἐς τὸ δρόμο, μόνον εἰς τὴν ὀγκώδη καὶ καλλιτεχνικωτάτην συλλογὴν τοῦ φίλου κ. Γακαλιάνου, εἰμπορεῖ νὰ τὰ εὖρη κανεῖς. Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ γλυκὸ, τὸ περιπαθὲς, τὸ τραγουδάκι τῆς ἐποχῆς, ποῦ ὅπου νὰ κάμῃς, νύκτα καὶ ἡμέρα, ἀντηχεῖ ἀρμονικώτατο τό :

Ἄχ' ἴπως ἔμπορεῖς καὶ ἀλλάξεις τὴν καρδιά σου; μάθε κι' ἐμεῖρα γι' ἄλλη νὰ ποῦδ.

Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Κορίνης» διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ ἀκόμη δημοτικώτερα τὰ Ποιήματα τοῦ κ. Γακαλιάνου, καὶ νὰ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῦοι δὲν περισσεύουν χρήματα δι' ἀγορὰν βιβλίων, ὑπεδίδασε τὴν τιμὴν των, ἀπὸ δραχ. 4 εἰς δραχ. 1,50 μόνον.

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίας καὶ τὰς Ἐξωτερικὰς, εὐεθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσημα προμηθευόμεν ἐῖς πάντα ὁποιοδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ ἀητίας νὰ συνοδεύηται μετ' αὐτὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Ἡ Γρύλλος τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσῶν δὲ Τεράτῳ δρ. 2.20 — Ἡ Ἀμαξία Ἀριθμὸς 13, ὑπὸ Ἐαβιῆ δὲ Μοντεπέν, δρ. 11. — Ἐξομολογήσεις ἐνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ. 2.20. — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδενίτριάς δρ. 1.40. — Ἡ Μοσχομάγκα τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 2.20 — Ἰστορία δύο Μελλονύμφων, ὑπὸ Ἀλεξ. Μανζόνι (τόμοι 3) δρ. 4. — Ὁ Καμπούρης τῶν Παρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 4.30 — Τὰ ἔγγραφα ἐνὸς Κακουγῆματος δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου μετ' εἰκόνων δρ. 4.70. — Ὁ Ἰωάννης ἄνευ ἐπιτίτου (τόμοι 2) δρ. 4.30 — Ἡ Μάμμη (τόμοι 3) δρ. 6.60 — Περσὸς οὐδὲν ἐν Περσῶν μετ' εἰκόνων δρ. 3.30. — Παρισίαι Ἀπόκρυφα, μυθιστορία Εὐγενίου Σὺν, μετὰ φρασεῖς Ἰστωρῆδου Ι. Σκυλίση (τόμοι 10) δρ. 6.